

इति नप्रायार्थः एवं स्वाजितस्यानिरुद्धस्यापि अयं नाश-
नयुक्तमिति विवक्षायामस्य प्रवृत्तिः ।

१२१ वीचितरङ्गनप्रायः यथा वीचान्तरङ्गान्तरसुखद्वये तेन
च पुनस्तारङ्गारित्येवं यत् परस्परया उत्पत्तिस्तत्वा-
प्रवृत्तिः “वीचितरङ्गनप्रायेण तदुत्पत्तिस्तु कीर्त्तिता”
भाषा० “प्रथमशब्देन बहिर्दिगवच्छिन्नोऽन्यः शब्दोऽनेन
नान्यः शब्दो जन्मते तेन चानुसङ्गहप्रापकः एवं क्रमेण
प्रोक्तोत्पन्नो गृह्यते” शि० सुभा० ।

१२२ बीजाङ्कुरनप्रायः बीजं विना नाङ्कुरो जायते अङ्कुरं
विना च न बीजोत्पत्तिः इत्येवं यत् परस्परकार्यकार-
णभावस्तत्वायं नप्रायः प्रवर्तते तथा च बीजजातीयं प्रति
अङ्कुरजातीयं, अङ्कुरजातीयं प्रति च बीजजातीयं कार-
णमतो बीजाङ्कुरप्रवाहोऽनादिः तथा च यदीजं प्रति
यदङ्कुरस्य कारणत्वं तदङ्कुरं प्रति तद्बीजस्य न कारण-
त्वमतो नान्योन्यत्रयः एष स प्रामाणिकत्वात् गृह्यते
यत् च न प्रामाणिकत्वं तत् नानादित्वकल्पनेति प्रामा-
णिकप्रवाहस्यैवानादित्वकल्पना नान्यस्येति सिद्धान्तात्
सूचितं च तथा शा०भा० यथा

“तत्कृतधर्माधर्मनिमित्तं शरीरत्वमिति श्रेयं न शरी-
रसम्बन्धस्यासिद्धत्वात्तदधर्मयोरात्मकतत्वाविद्धिः । शरी-
रसम्बन्धस्य धर्माधर्मयोस्तत्कृतत्वस्य चेतरेतरान्नयत्वप्र-
ज्ञादन्व परम्परैवेना नानादित्वकल्पना” भा० “व्यात्मनः श-
रीरसम्बन्धे जाते धर्माधर्मोत्पत्तिः तस्यां च सत्यां सम्बन्ध-
रूपजन्मोत्पन्नानुपपत्त्यादेकस्यासिद्ध्या द्वितीयस्यासिद्धिः
स्यादिति परिहरति नेत्यादिना नन्वेतद्देहजनप्रधर्मा-
धर्मकर्मण एतद्देहसम्बन्धहेतुत्वे स्यादनुपपत्त्याच्चयः
पूर्वदेहकर्मण एतद्देहसम्बन्धोत्पत्तिः, पूर्वदेहस्य तत्पूर्व-
देहकर्मणः तद्देहसम्बन्धोत्पत्तिः, तत्पूर्वदेहस्य तत्पूर्वदे-
हकृतकर्मण इति बीजाङ्कुरवदनादित्वाच्चायं दोष इत्यत
आह अन्येति अप्रामाणिकोत्तरं । न हि बीजाङ्कुरः
ततो बीजान्तरस्य यथा प्रत्यक्षेण दृश्यते तथात्मनो देह-
सम्बन्धः पूर्वकर्मकृतः प्रवृत्तिः नाप्यस्ति कश्चिदागमः
प्रवृत्तासङ्गो ह्येत्यादि श्रुतिः सर्वकर्तृत्वं वारयतीति
भावः” आनन्दगिरिणा ।

१२३ दृक्प्रकम्पनप्रायः यथा दृक्प्रकाशः अक्षय्येन केन-
चिद् नरेण प्रथमविद्यं शास्त्रा प्रकम्पयितव्या अन्येन
च प्रथममिदं शास्त्रा प्रकम्पयितव्येति भिन्नमिदं शास्त्रा
प्रकम्पने नियोजितस्तदधःस्थे नैव केनचित् सर्वदृष्टप्रकम्पने

नियोजितः सन् सर्वैः प्रथमयाशाविशेषप्रकम्पनस्याप्य-
स्येन योगपदस्यासम्भवेन क्रमविकल्पोपगमेऽपि सर्वो-
विरोधाविद्धेः तद्विकीर्त्तया सर्वं दृक् प्रकम्पयति तत्-
प्रकम्पनेन हि सर्वोः शास्त्रा अपि प्रकम्पिताः स्युरिति
भवति सर्वैर्विरोधः एवं यत् सर्वोविरोधेनाचरणं
तत्वास्य प्रवृत्तिः ।

१२४ दृक्कुमारीवाक्यनप्रायः अयं नप्रायो महाभाष्ये व्या-
ख्यातः “तद्यथा दृक्कुमारी इन्द्रेणोक्ता वरं दृषीष्वेति
सा च वरमपृथीत पुत्रा मे वरुधीरदत्तमोदनं काञ्चन
पात्रां भुञ्जीरन्निति न च तावदस्याः प्रतिभवंति कुतः
पुत्राः कुतो गावः कुतो धानप्रादिकं तत्त्वानया एकेन
वाक्येन पतिः पुत्रा गावो धानप्रां हिरण्यञ्चेति सर्वं
संगृहीतं भवतीति तथा तत्तदुपास्यनया मोक्षप्रतिपा-
दकवाक्यैरपि चित्तश्रमादिप्रवण्यादिषाधनसहिततत्त्वज्ञानं
च यदनुरेण मोक्षासिद्धिस्तत्सर्वं संगृहीतं भवतीति
एवमेकवाक्येनैव नानार्थप्रतिपादनं तत्वास्य प्रवृत्तिः
अयं च वृद्धमारीवरनप्रायः इति कश्चित् पठ्यते ।

१२५ दृक्निवृत्ततो मूलमपि विनष्टमिति नप्रायः दृक्निवृत्त-
प्रयोगे अक्षमर्णात् प्राप्यशब्देद्वयमभः तानिद्वयतः उत्तम-
र्यस्य अक्षमर्णदोषात् यथा मूलं नश्यति एवं यत्
अभीष्टान्तरमप्यादानाय प्रयतमानस्य मूलं नश्यति तत्वास्य
प्रवृत्तिः ।

१२६ शङ्खवेदानप्रायः वेदाविशेषे शङ्खध्वनिविशेषः यत् निय-
मितः तत् शङ्खध्वनिना वेदाविशेषज्ञानं यथा जायते
तथा यत् विवक्षा तत्वास्य प्रवृत्तिः । यथा चैतत्तत्तरं
वेशाखः वेशाखोत्तरं ज्यैष्ठ इति क्रमविशेषज्ञानं शङ्ख-
वेदानप्रायादिति म०त० रघु० ।

१२७ शतपलपलभेदनप्रायः यथा सृज्या शतपलभेदने काष्ठ-
योगपदप्रतीतिर्भवति तथा हि प्रथमपक्षे सृचीक्रियया
तस्याः पक्षेण संयोगः द्वितीये पक्षेनावयवयोः क्रिया
तृतीये तयोर्विभागः तृतीये आरम्भसंयोगनाशः पञ्चमे
पक्षेनाय इति प्रतिपलभेदने वृद्धवर्णविकल्पस्य युक्ति-
विश्रुतात् तथा दीर्घशङ्खस्यादिभक्षणादौ रसिनादि-
ज्ञानानां योगपदप्रतीतिर्भवति इति एवं क्रमणं जाय-
मानावां योगपदध्वनो यत् विवक्ष्यते तत्वास्य प्रवृत्तिः ।

१२८ शते पक्षाश्रुदिति नप्रायः व्यापकशतसंख्यायां यथा
व्याप्यपक्षाश्रुदसंख्या निविष्टा एवं यत् व्यापके व्याप्यस्य
निवेशस्तत्वास्य प्रवृत्तिः ।